

Historien om en "bindesten"

Af JOHANNES NIELSEN KJÆR

Engang for et par år siden var jeg på arbejde hos Viggo Ottesen i Højstrup i Tømmerby sogn. Jeg fik da i haven øje på en kegleformet sten, ca. 80 cm. høj og med en ring fastgjort i toppen. En såkaldt bindesten.

Nu er den slags sten vel ikke så sjældne, enten som ovenfor nævnt med ring i toppen eller - som jeg har set på Tømmerby kirkegård - med hul igennem. Det interessante ved Højstrup-stenen bestod i, at der på stenen var indhugget bogstaverne C P S A og nedenunder årstallet 1780.

Jeg har spekuleret på, om fremkomsten af disse bindesten kan hænge sammen med udskiftningen og stavnsbåndets ophævelse. Bonden kom til selv at eje sin jord i modsætning til tidligere tiders herremandsvælde.

Man læser stadig bogstaverne CP SA på den gamle bindesten

Lidt letsindigt lovede jeg Viggo Ottesen, at jeg ved lejlighed ville prøve at efterforske, hvem der havde hugget sine initialer og årstallet. Ejerne fortalte mig, at de havde fundet stenen under skrammel og grene, da de overtog ejendommen. Den havde da ligget med inskriptionen nedad, og bogstaver og tal var malet med sort farve. De syntes derfor, at den var for interessant til at smide væk - og det kan vi jo blot være glade for nu. Det blev et større detektivarbejde, end jeg fra første færd havde tænkt mig,

men som det så tit sker, når man beskæftiger sig med lokalhistorie, - man bliver bidt af sagen. Det skete også her.

Folketællingslisten 1787 for Højstrup var ikke til megen hjælp, idet der ikke var nogen navne, der kunne passe med bogstaverne - og også det forhold, at der var fire af dem, forvirrede mig en del. Rent tilfældigt slog det mig så en søndag eftermiddag, da jeg havde mest lyst til at opgive sagen, at det fjerde bogstav måske kunne være begyndelsesbogstav til et tilnavn. Det var der jo mange, der fik af praktiske grunde. Hvordan skulle man ellers kunne hitte rede i en bys indbyggere, hvor f.eks. 5-6 stykker kunne hedde Christen Pedersen.

Vores Chr. Pedersen har måske været så fremsynet, at han har syntes, de tre bogstaver var lidt for anonymt, så han af den grund har føjet det fjerde bogstav til. Man kan nok sige - heldigvis, for det var netop dette sidste bogstav A, som satte mig på sporet.

Under gennemgang af kirkebogen over døpte børn i Tømmerby sogn sidst i 1700-tallet var jeg engang stødt på navnet: Christen Pedersen Amtoft. Kunne det mon være ham?

Første gang, jeg stødte på navnet, var i 1764. Hustruen hedder Anne Jensdatter, og parret bor i gården "Kielder" i det sydlige Tømmerby. Af børn, der bliver døbt her, er 1764: Peder - 1766: Maren - og 1767: Jens.

Næste gang, vi støder på navnet Christen Pedersen, er i 1773. Nu bor han i Kærup, og konen hedder Magdalene Christensdatter. Den første kone er afgået ved døden, og han har giftet sig påny. De får sammen tre børn og - ligesom i det første ægteskab - to drenge og een pige. Jens i 1773 (den første Jens er sikkert død) - Anne Marie i 1774 (opkaldt efter den 1. kone) og Peder i 1776, så også den første Peder er nok død. Det var jo ikke ualmindeligt dengang.

I året 1787 kommer så den første folketælling på landet, og her igennem får man lidt mere at vide om egnens beboere. Tællingen foretoges af sognepræsten. Han hed på den tid Ole Bagger Praëm, og han begynder ubeskeden nok med sig selv og sin familie, men hvad, han var jo da også deres sjælehyrde, men lige efter læser vi:

Christen Pedersen, 48 år, gift 3. gang. Bonde og gårdbeboer.

Maren Jensdatter, 26 år, gift 1. gang. Madmoder.

Børn af 2. ægteskab:

Jens Christensen, 14 år.

Peder Christensen, 12 år.

Anne Marie Christensdatter, 13 år.

Vi ser ud fra denne tælling, at Chr. Pedersen igen er blevet enkemand og påny gift - for 3. gang. Han og kone nr. 3 har ingen børn sammen ved tællingen, men 9. september 1787 får de deres førstefødte døbt i den nærliggende Tømmerby kirke. Det er en pige, som traditionen tro bliver opkaldt efter den døde kone nr. 2, idet hun får navnet Malene - Magdalene. Foruden hende får parret følgende børn døbt:

1788: Jens - 1791: Inger - 1793: Kirsten og 1798: Jens (endnu engang!).

Pastor Praëm kalder ved dåben i 1798 hustruen for Maren Pedersdatter, men han var jo ikke helt ung længere. Han døde i februar 1799, og næsten på samme tid døde også naboen på den anden side af vejen: Christen Pedersen Amtoft. Det kunne have været interessant at have vidst lidt om dette naboskab. Manden i "Søndergaard" i Kærup og præsten skrås overfor har da sikkert talt sammen af og til. Der var også flere lighedspunkter - pastor Ole Bagger Praëm var ligesom naboen gift tredje gang. Han havde nogle år forinden sin død bekostet opsættelsen af det epitafium over sin slægt i Tømmerby kirke, som stadig kan ses der. Chr. Pedersen Amtoft har måske syntes, at han ikke ville stå tilbage for pastoren med hensyn til at skaffe sig et minde for eftertiden ved at hugge sine initialer i gårdens bindesten.

Her kunne historien slutte, men nu var jeg jo blevet nysgerrig. Sagen var jo spændende, og et stort spørgsmål stod endnu ubesvaret: Hvorfor dukker bindestenen fra "Søndergaard" i Kærup op i Højstrup?

Af folketællingen 1801 fremgår det, at Chr. Amtofts enke har giftet sig igen: Det er denne gang O. B. Praëms søn, Edvard Røring Praëm, der fører folketællingslisten. At han i skyndingen kalder enken for Maren Pedersdatter kan nok skyldes, at han var en travlt optaget mand. Han boede på den tid på gården "Selbjerggaard" og var i konstant pengeforlegenhed. Det var sikkert ikke udgiftsfrit at drive en stor gård på den tid, og når der så tilmed var en stor familie at forsørge, har det sikkert tit knebet med at svare enhver sit. For dog at bjerge lidt penge til huse fik han af kongen lov til at nedtage blytaget på både Lild og Tømmerby kirker og i stedet lægge tegl på. Sydsiden af Tømmerby kirkes tårn var i forvejen teglhængt, vistnok efter et lynnedslag. Bly var jo et kostbart metal først i 1800-tallet, det var i Englandskrigens tid, så Edvard Praëm havde nok regnet med en god skilling. Desværre forregnede han sig også. Skibet, som skulle sejle blyet til København, sank i Kattegat. Ja, man må nok sige, at Herrens veje er uransagelige!

I det hele taget får man på fornemmelsen, når man sammenligner de to Praëmer - far og søn - at Ole Bagger var den rolige og besindige, den, der har orden i tingene og kendte sine sognebørn ud og ind - han havde ganske vist også været deres sognepræst i mere end 40 år - hvorimod sønnen, Edvard R. Praëm var en rastløs og forjaget person - altid på farten for at samle penge sammen. Han kunne næppe nå at kende sognet helt til bunds, idet han i 1807 solgte "Selbjerggaard" til Junker Peder Rosenørn de Lasson og flyttede til Odense som præst.

Det var et sidespring. For at vende tilbage til 1801-tællingen, siger den:

Thomas Eriksen, 29 år, gift 1. gang. Bonde og gårdbeboer.

Maren Pedersdatter, 39 år, gift 2. gang. Hans kone. Hendes børn:

Magdalene Christensdatter, 14 år.

Inger Christensdatter, 11 år.

Kirsten Christensdatter, 8 år.

Jens Christensen, 3 år.

Der går så nogle år, hvor jeg ikke ved så meget om familiens liv og virke. Det har sikkert gået stille og roligt for Chr. Amtofts enke og børn, der nu havde fået en stedfar. Til gengæld skete der så meget des mere på landsplan. Vi kan blot tænke på krigen mod England, Napoleonskrigene og hvad de førte med sig af spanske lejetropper. Sidst og vel ikke mindst fik man jo statsbankerotten i 1813.

Netop dette år sker der også noget i Amtoft-familien, idet Inger - den mellemste - bliver gift med Mads Nielsen Nesager på gården "Nesager" i Lund, Lild sogn. I løbet af de fem år, ægteskabet varede, fik parret fire børn, nemlig 1814: Margrethe Madsdatter - 1815: Malene Madsdatter - 1817: Christen Madsen og 1818: Marianne Madsdatter. Hun var født 15. juli, og kun ti dage efter dør hendes mor, kun 27 år gammel. Mads Nielsen er så enkemand i 3½ år, indtil han 24. februar 1822 bliver gift med Ingers ældre halvsøster, Anne Marie. Hun var 48 - han 44 år gammel. Om Mads Nielsen Nesager og Ingers børn, der så tidligt blev moderløse, vides en hel del.

Sønnen, Christen Amtoft Madsen, overtager gården "Nesager" inden faderens død i 1853 - stedmoderen var død allerede i 1837. Chr. Amtoft Madsen var to gange gift, ligesom faderen. Hans første kone, som han blev gift med i 1850, hed Maren Jensdatter og var datter af husmand og dannebrogsmænd Jens Nielsen Skaarup i Kærup. De fik 4 børn, hvoraf dog to døde som små. Kun Inger, født 1855, og Mads Christen, født 1860, overlevede. Fra Mads Chr. Christensen, som 1905 fik kgl. bevilling til at føre navnet: Mads Chr. Christensen Nesager, og som senere blev sognefoged i Hjørdemål, er udgået en stor slægt, som der endnu findes efterkommere af på egnen.

Maren Jensdatter døde 1862, og senere samme år gifter Chr. Amtoft Madsen sig med Mariane Jensdatter. Hendes far hed Jens Christensen Koldkjær og boede i det sydlige Tømmerby.

Margrethe Madsdatter - den ældste pige - blev gift 1844 i Lild kirke med Anders Hansen, søn af gårdmand Hans Andersen på Bjerget. De fik kun ét barn sammen, Mette Kirstine, født 1846, inden Anders Hansen afgik ved døden i 1847. Margrethe giftede sig anden gang i Lild kirke med Niels Christophersen, der var fra Vester Thorup. Parret fik en pige, Inger Marie Nielsen, født 1850 - 1852 en dreng, opkaldt efter konens første mand: Anders Hansen Nielsen. Han døde dog kun 2½ år gammel, og siden fik parret to dødfødte drengebørn i 1854 og 1858.

I 1856 tog parret en nabodreng til sig, da hans mor var død i barselseng ved det næste barns fødsel. Hans navn var Chr. Marthinus Christensen - han blev senere kendt som folkemindeforskeren C. M. C. Kvolsgaard. Han var da 2½ år, og han og parrets 4 år ældre pige voksede op som søskende, indtil deres veje skiltes. Han kom på seminarium og blev uddannet som skolelærer. Inger derimod blev på egnen. Hun blev gift 1873 med en gårdmand fra Frørstrup, Peder Andreas Poulsen. Disse to blev forældre til Poul Krogsgaard, som også fik en stor slægt. Den findes stadig rundt omkring.

De to sidste piger, Marianne og Malene, blev begge gift i 1850. Marianne blev gift 29. marts med Bertel Pedersen i "Pilgaard" i Tømmerby, og Malene blev gift 23. april med Christen Nielsen Skrædder, som ikke var skrædder, men gårdmand på gården "Amstedbro" i Lund i

Lild sogn. Om der endnu findes efterkommere, har jeg ikke efterforsket. Måske andre kunne tage tråden op?

Det var lidt om Inger Christensdatter Amtofts efterkommere. Hendes søster Kirsten er ikke mindre interessant.

Kirsten Christensdatter Amtoft bliver gift 22. februar 1821 i Tømmerby kirke med ungarl Peder Jensen Bedsted fra Lund, Lild sogn.

Han var født 1792 som ældste søn af Jens Christensen Boyer og Else Sophie Pedersdatter Bedsted. Hun igen var ældste datter af Peder Bedsted og Maren Jensdatter i Lund. Hvor han iøvrigt kommer fra, er lidt gådefuldt. Første gang, han omtales her i sognene, er, da han i Lund mister sin første kone, Else Sophie Andersdatter, 20. maj 1770. 7. december samme år bliver han så gift med sin anden kone, Maren Jensdatter, i Lild kirke. Han tituleres da: Enkemanden, Seigneur, så han har været en betydningsfuld person. Deres børn bliver også døbt med dobbeltnavne, hvad der ikke var helt så almindeligt her på egnen. Det er muligt, at Peder Bedsted er kommet udenogs fra. Parret fik tre piger: Else Sophie i 1771 - Anne Kirstine i 1773 og Sidsel Marie i 1777. Denne sidste blev forøvrigt gift 25. juli 1800 med skoleholder Anders Chr. Møller i Lild skolehus.

Else Sophie Bedsted og Jens Christensen Boyer blev gift 20. februar 1789 i Lild kirke, og parret fik i alt 5 børn. Foruden den tidligere nævnte Peder Jensen Bedsted, født 1792, var der Anne, født i 1789 - Jens Christian i 1793 - Maren i 1800 og Christen Jensen, med tilnavnet Boyer, født 1797. Han benævnes ved sit giftermål i 1826 som husmand og dyrlæge i Skadhauge. Det er jo tankevækkende - den første menneskelæge kom først til egnen omkring 1880.

Kirsten Amtoft bliver sikkert gift med en ret anset mand, han underskriver mange gange som forlover, når et ungt par skulle indskrives til lysning hos præsten.

Kirsten og Peder Bedsted får deres første barn 11. december 1821, og hun bliver opkaldt efter moderens nyligt døde søster, Inger. 1823 får parret en dreng, som opkaldes efter Kirstens far og kommer til at hedde Christen Amtoft Pedersen. Her bliver så for første gang kaldenavnet taget med ind i selve navnet. Else Sophie, født 1825, er jo opkaldt efter Peder Bedsteds mor. Jens, født 1826, opkaldes efter Peder Bedsteds far. Maren, født 1829, og Thomas Chr. Pedersen, født 1832, kunne jo meget vel tænkes opkaldt efter Kirstens stedmor og -far.

Kirsten Amtoft dør så 9. marts 1834, kun 41 år gammel, og den lille Thomas kommer i pleje hos Mads Nielsen Nesager og hans anden kone. Det ved vi af, at han pludselig afgår ved døden, 12½ år gammel. Som der ordret skrives i Lild kirkebog: "Thomas Chr. Pedersen, plejesøn hos gårdmand Mads Nielsen Nesager på Lund mark - søn af Peder Jensen Bedsted i Abildhave, Østerild sogn, død 25. maj 1845."

Parret har altså da opholdt sig her. Herom senere.

Senere på året 1834 - 7. december - gifter Peder Bedsted sig for 2. gang. Kone nr. 2 hedder Dorthe Nielsdatter Odde. Hun var 27, han 42.

I august 1835 får parret deres førstefødte, en pige, og hvad er vel mere naturligt, end hun opkaldes efter Peder Bedsteds første kone med navnet Kirsten Amtoft Pedersdatter. Anne Marie Pedersdatter, født 1839, er

sikkert opkaldt efter Mads Nielsen Nesagers anden kone, der nylig var død.

Nu sker der noget besynderligt. Parret i "Søndergaard" i Kærup, Kirsten Amtofts stedfar og -mor, har nu nået alderen, hvor de tænker på at gå på aftægt, og det kunne vel synes naturligt, at Peder Bedsted rykker ind og afløser dem. Det sker imidlertid ikke. Det bliver i stedet Rasmus Jespersen, der var gårdmand i Langvad. Det kunne se ud, som Peder Bedsted i skuffelse sælger sin gård i Kærup og søger væk fra egnen, nemlig til gården "Abildhave" i Østerild sogn. Man kan nok undre sig lidt over den beslutning. De bliver der da heller ikke så længe - en femseks år. En dreng bliver født der, juledag 25. december 1842. Han får navnet Niels Larsen Pedersen.

Parret sælger så Abildhave midt i 1840-erne og slår sig ned i gården "Silkeborg" i det sydlige Tømmerby. Her får de endnu to børn: Marie Pedersen (datter er nu faldet væk!) født 1847 og Thomas Chr. Pedersen, født 1850. Den tidligt døde søn af første ægteskab bliver her opkaldt.

Peder Bedsteds ældste børn er nu kommet i den giftefærdige alder, og Else Sophie bliver den første, der flyver hjemmefra. Det bliver dog ikke så langt - blot om i nabogården "Barmer". Hun bliver gift med enkemand Peder Thorum Christensen 11. december 1846. Han var 53 år - Else Sophie var kun 21! Det blev et kort ægteskab. Allerede tre år efter - 1849 dør han af hidsig feber, og Else Sophie bliver gift anden gang i Klim kirke 31. marts 1850 med Knud Chr. Nielsen fra Klim Odde.

28. maj 1852 bliver den ældste søn, Christen Amtoft Pedersen, gift i Tømmerby kirke med en pige fra Højstrup, Maren Johanne Pedersdatter Hegelund. Herom senere.

Man kunne nok unde Peder Bedsted nogle gode år i sit otium efter tiden i heden, men det kom til at gå anderledes. Allerede om høsten 1852 får han "et appoplektisk tilfælde - rørelse i venstre side", som præsten anfører. Vi ville vel nutildags kalde det en hjerneblødning.

Han dør så 9. august - 60¼ år gammel, og enken gifter sig senere samme år med Jens Jensen Bojer. Det kunne tyde på, at han var i familie med hendes første mand, men det vides ikke i skrivende stund.

Vi må kort gå tilbage til 1801. Da døde Peder Jensen Bedsteds far, Jens Chr. Boyer, og moderen gifter sig anden gang med Peder Chr. Holme, og herom fortæller folketællingen 1834:

Peder Christensen, 63 år, gift, gårdmand.

Else Sophie Pedersdatter, 63 år, gift, hans kone.

Jens Jensen, 12 år, ugift, plejebarn i søns sted.

Da ovennævnte Jens Jensen Bojer bliver konfirmeret i Lild kirke 1837, anføres det, at han er søn af Jens Jensen i Gøttrup. Han var 30 år ved giftermålet, Dorthe var 46, så efterkommere har der nok ikke været, men hun opnåede da at blive gift med en, der kun var halvt så gammel som hendes første mand!

Maren Pedersdatter, der også var blandt de første børn, født i Kærup 1829, bliver gift i Tømmerby kirke 26. marts 1854 med Niels Chr. Christensen, søn af Chr. Andersen Degn i Tømmerby. Chr. Andersen Degn var bror til Otto Andersen, der indtil 1832 boede i "Trye" i Tømmerby, men senere flyttede til Lund, hvor han blev stamfar til en stor Ottesen-slægt, hvis efterkommere der stadig er mange af.

Anne Marie Pedersdatter, datter af andet ægteskab, gifter sig 1865 med Jens Lucassen, gårdmand i Højstrup.

Som nævnt blev Christen Amtoft Pedersen gift med Maren Johanne Pedersdatter Hegelund. Hendes forældre hed Peder Frandsen Hegelund og konen Else Pedersdatter. De ejede matr. nr. 4 i Højstrup, og det er netop på denne lokalitet, bindestenen befinder sig i dag. Vi ved ikke, hvilke grunde Chr. Amtoft - den yngre, som vi kan kalde ham - har haft til at flytte stenen fra Kærup og her til Højstrup, men måske har Peder Bedsted syntes, at når han ikke fik svigerforældrenes gård, måtte han nok have et minde derfra. Måske han endda på sit sidste har taget det løfte af sønnen, at han flyttede stenen til sin gård, hvem ved? Her kunne beretningen for så vidt slutte. Stenens tilhørsforhold til stedet er sandsynliggjort, men der er lidt oplysninger tilbage om Peder Frandsen Hegelund og hans slægt, som jeg finder interessante, så dem skal eventuelle læsere ikke snydes for. Og grunden til, at vi kan følge gårdens historie et stykke tilbage som fæstegård under Vesløgsgaard/Kølbygaard, kan vi paradoksalt nok takke en ondskabsfuld fæster for!

Daværende lærer N. Sodborg, Vesløs, har fortalt om ham i en artikel i Historisk Årbog for Thisted Amt, årgang 1931: "Hvad den gamle fæsteprotokol fortæller".

Manden eller fæsteren hed Jens Sørensen med tilnavnet Synder - fordi der nok troligt har været een af samme navn nordligst i Højstrup. Tilnavnet var nu ikke helt ved siden af, bemærker Sodborg tørt - han *var* også en stor synder!!

Han og konen, Karen Eskildsdatter, levede sammen som hund og kat, og det endte da også med, at de kom for provsteretten i august 1726. Flere af de omkringboende var indkaldt som vidner og én vidnede om, at han i høsten så, "at Jens Sørensen med vred hu løb til sin kone på marken og stødte hende i siden med knyttet næve. Hun blev gående på stedet og græd, men sagde ikke et ord". Vold mod kvinder er, som vi her kan se, ikke noget nyt, som visse kredse vil bilde os ind!

Samme Jens Sørensen forsømte ydermere både gård og jord, og så galt gik det, at ejeren, Enevold Berregaard på Kølbygaard, fratog ham fæstet.

"Enevold Berregaard, kiendes og herved vitterliggør, at jeg hastæd og fæst, som jeg herved stæder og fæster til Poul Pedersen på Hjortholm (Hjortholm Mølle, Øsløs sogn) den min bondegård i Højstrup, som Jens Sørensen iboede og formeddelst armod, ond forligelse med sin hustru og efterladenhed med gårdens rette brugsel ej længere kan beboe. . . Kølbygaard, 13. juli 1727.

Poul Pedersen er så navnet på den nye fæster af gården, og om ham har jeg fundet oplysninger i Tømmerby kirkebog. Han og konen har her fået følgende børn døbt: Margrethe i 1728 - Else i 1730 - Peder i 1732 og Christen i 1735.

Det bliver sønnen Peder, der overtager fæstet, men forinden har han og konen, Inger Nielsdatter, boet i Nørre Sældal. Her er en pige, Anne, døbt i marts 1769 - øjensynlig deres eneste barn.

Inden tællingen 1787 har de overtaget fæstet og findes her under Højstrup:

Peder Poulsen, 53 år, bonde og gårdbeboer.
Inger Nielsdatter, 55 år, madmoder. Begge i første ægteskab.

Anne Pedersdatter, 19 år, deres datter, trolovet!
Frands Pedersen, 32 år, tjenestekarl, ligeså!

De to unge bliver sikkert gift kort efter tællingen, idet de får to børn døbt i Tømmerby kirke: Karen i juni 1789 og Peder i juni 1790. De er derefter øjensynligt fraflyttet sognet - jeg har ikke kunnet spore dem, men det er faktisk beretningen uvedkommende, da sønnen, Peder, vender tilbage, ifølge tællingen 1801:

Peder Poulsen, 66 år, bonde og gårdbeboer.
Inger Nielsdatter, 69 år, hans kone. Begge i første ægteskab.

Jens Mortensen, 26 år, Gertrud Eriksdatter, 18 år, tjenestefolk.

Peder Frandsen, 11 år, husbondens dattersøn.

Om Peder Frandsen med tilnavnet Hegelund så senere har købt gården fri, eller hans far har været en kort tid på stedet, vides ikke, men det er i hvert fald Peder Frandsen Hegelund, der står som ejer ved matriklen 1840. Hans kone hed Else Pedersdatter og var fra Øsløs. Parret er gift omkring 1813 - sikkert i Øsløs - og jeg har fundet fem børn, født i Højstrup: Anne Marie, født 1813 - Niels i 1814 - Inger i 1817 - Mariane i 1821 og Maren Johanne i 1830.

Maren Johanne bliver så som før nævnt gift med Chr. Amtoft Pedersen i 1852. Kirkebogen nævner følgende børn: Else Kirstine Christensen i oktober 1852 - Peder Christensen i december 1853 - Ingvor Peter Christensen i april 1855 (han døde knap 3 år gammel af skarlagensfeber) - Thomas Chr. Christensen i januar 1858 - Inger Kirstine Christensen i oktober 1859 - Peder Frandsen Christensen i oktober 1860 og Dorthe Marie Christensen i juli 1862. Der må endnu være børnebørn af nogle af disse på egnen. Det ville være interessant, om en eller anden kunne rede trådene ud helt op til nutiden. Nu har jeg givet bolden op - så at sige - med håbet om, at andre vil fortsætte.

Ja, det var så historien om en uanselig grå bindesten, og hvad den satte igang. Der kunne selvsagt findes mere frem - også om andre bindesten, men lad det nu være nok for nærværende.

Peder Frandsen Hegelund og konen kom på aftægt hos datteren og svigersønnen, og her døde han den 13. marts 1862. Måske har han tit beundret bindestenen fra Kærup. Svigersønnen, Christen Amtoft Pedersen, blev ikke så gammel, han døde omkring 1870, og enken giftede sig derefter med ungkarl Peder Jensen fra Arup. Han var 35 - hun 40 år gammel.

(Kilde: Historisk Årbog for Thy, Mors og Vester Hanherred 1987, side 94-104).